

Tomasz Pudłocki, *Fedyk Jan Wilhelm (1902–19478)* [w:]
Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny
Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

FEDYK Jan Wilhelm (1902–1978) – pedagog, dyrektor szkoły średniej, naukowiec.

Ur. we Lwowie 27 maja 1902 r. jako syn Józefa i Filipiny Antoniny Roster. W latach 1908–1912 uczęszczał do szkoły powszechnej im. A. Mickiewicza we Lwowie, a następnie do VIII Gimnazjum we Lwowie, gdzie zdał maturę 25 maja 1920 r. Jesienią i zimą 1918–1919 brał udział w obronie Lwowa, przebywając w Pułku im. króla Jana Sobieskiego, uformowanego w Cytadeli lwowskiej. Zwolniony z wojska, służył parę miesięcy w biurze żandarmerii polowej. W latach 1920/1921 i 1921/1922 studiował filologię polską na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, ale ze względów materialnych musiał przerwać studia, podejmując pracę jako kierownik kancelarii w zarządzie dóbr E. Weissmanna w Starzyskach koło Jaworowa (VII 1923–VIII 1927). Po zebraniu odpowiednich funduszy wpisał się ponownie na studia w 1927 r., pracując pod opieką prof. J. Kleinera. Dn. 12 listopada 1932 r. obronił pracę doktorską pt. *Norwid i pozytywizm*. Na podstawie zdanych wcześniej rygorozów doktorskich dopuszczono go do uproszczonego egzaminu magisterskiego z filozofii w zakresie filologii polskiej, który zdał 13 czerwca 1934 r. na Wydziale Humanistycznym UJK.

Działalność zawodową rozpoczął od pracy w klubie BBWR w Szkle. Powróciwszy do Lwowa brał czynny udział w pracach oddziału Związku Strzeleckiego im. Piątka-Herwina. Od listopada 1934 do stycznia

1938 r. był referentem propagandy i prasy w Komendzie VI Okręgu Związku Strzeleckiego, redagując stałą kolumnę strzelecką „Reduty”, pt. *Życie strzeleckie VI Okręgu*. W okresie 15 stycznia 1935 – 21 czerwca 1936 r. odbył praktykę przedegzaminacyjną z języka polskiego w VII Gimnazjum im. T. Kościuszki we Lwowie. Po jej ukończeniu i zdaniu 28 października 1936 r. egzaminu dla nauczycieli szkół średnich, został od 1 września 1936 r. nauczycielem języka polskiego i historii w Gimnazjum Kupieckim i Liceum Handlowym Towarzystwa Szkoły Handlowej we Lwowie. Ponadto pracował dodatkowo jako nauczyciel na jednorocznym Sześcioklasowym Kursie dla Dorosłych Związku Legionistów we Lwowie (15 I 1936 – 20 VI 1938), 1-rocznym Kursie Maturalnym ZL (3 IX 1936 – 20 VI 1938) oraz na dwurocznym Kursie Gimnazjalnym Nowego Ustroju dla DZL (3 IX 1938 – 20 VI 1939). W międzyczasie ogłosił kilka prac literaturoznawczych w pismach lwowskich, m.in. *Norwidowa idea współbohaterstwa*, *Romantyk – pozytywista*; ponadto brał udział w życiu literackim Lwowa, drukując szereg utworów lirycznych, m.in. w warszawskiej „Drodze”.

Po kampanii wrześniowej pozostał we Lwowie, podejmując od 23 września pracę w poprzednim miejscu pracy. Pełnił ją do 12 lipca 1940 r., kiedy to zwolniono go z powodu reorganizacji szkoły. Po zajęciu Lwowa przez wojska radzieckie, pozostał w mieście, pracując od 26 sierpnia 1944 r. jako kierownik katedry geografii i przyrodoznawstwa Wojewódzkiego Instytutu Doskonalenia Nauczycieli we Lwowie. Następnie do 15 września 1945 r. pracował w Lwowskim Zarządzie Obwodowym Związku

Patriotów Polskich w ZSRR. Jako repatriant ze Lwowa 15 października 1945 r. przybył do Rzeszowa. Z dn. 1 listopada 1945 r. otrzymał posadę nauczyciela w Miejskim Koedukacyjnym Gimnazjum i Liceum im. Tadeusza Kościuszki w Sokołowie Małopolskim. Od 1 stycznia 1946 r. mianowano go nauczycielem Państwowego Gimnazjum i Liceum w Kolbuszowej, ale już od 1 września 1946 r. przydzielono go z powrotem do Sokołowa. Od 1 września 1947 r. pełnił obowiązki dyrektora szkoły. W Sokołowie zaangażował się w prace m.in. rady miejskiej, Komitetu Obrońców Pokoju oraz Komitetu Gminnego PZPR, a w 1951 r. proponowano mu posadę wykładowcy na krakowskiej WSP. Wydział Oświaty PRWN w Rzeszowie zdecydował jednak o jego przeniesieniu do Przemyśla, gdzie z dn. 1 września 1951 r. objął stanowisko p.o. dyrektora LO im. J. Słowackiego. Od 1 września 1959 r. przeniósł się do Studium Nauczycielskim w Przemyślu, gdzie w charakterze wykładowcy pracował do końca sierpnia 1970 r. W tym czasie pracował społecznie m.in. w ramach Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza oraz TPN w Przemyślu.

Z małżeństwa z Józefą Bauer doczekał się dwóch córek: Ireny (ur. 19 II 1935 r.) oraz Barbary (ur. 2 IX 1937 r.). Po śmierci żony, zmarłej 6 VII 1969 r., został umieszczony przez najbliższych w Domu Spokojnej Starości w Wysocku koło Leżajska. Tam zmarł 9 maja. Pochowany został na cmentarzu głównym przy ul. J. Słowackiego w Przemyślu.

Bibliografia: Materiały i dokumenty rodzinne.